

OB PRAZNIKU DELA

Tri desetletja mineva, odkar so delavci jugoslovanskih narodov s puškami v rokah vodili težko borbo z okupatorjem, odkar smo za pravice tvegali svoja življenja in obstoj lastnih družin. Mir in svoboda sta bila takrat privlačna sila, ki nas je vlekla skozi pekel dolgotrajnih grozot in zreducirane pripeljala na sonce svobode, v kateri naj bi v slogi in vzajemnosti ustvarjali in vsakemu po njegovem delu delili plodove. Še smo v svetu pričla podobnim borbam proti izkoriščevalcem, ki jo za svoj obstoj vodijo delavci skoraj po vseh kontinentih. Skozi tragedijo celega naroda, proti sejalcem smrti, se z nadčloveškimi napori bori vietnamsko ljudstvo. Ne ozirajte se na ceno ogromnih žrtev ga bosta, kot nekoč nas, zavest in volja pripeljali do končne zmage.

GRABEŽ NALEZLJIVA BOLEZEN

Več kot četrto stoletja je že za nami, odkar smo si mi priborili pogoje dela v miru, odstranili izkoriščevalce, pristopili k obnovi porušene domovine in izgradnji lepše prihodnosti. Veliko smo v tem času ustvarili, materialno pridobili, povečali proizvodnjo in se strokovno izpopolnili, pri tem pa sta nam usihali zavest ter vzajemnost, rastli sebičnost in kot plevel v novih pogojih je grabež pri nas dobil svoja tla in se nevarno razrastle. Ne kako tvorno delati, temveč kaj iz plodov dela prigrabiti, je postala vsakdanja metoda naših medsebojnih odnosov. Razumljivo, ta trdoživa bolezen se je v novi obliki razlezla skozi vse razpoke in špranje ter ne prizanaša niti posameznikom, niti celim kolektivom, občinskimi skupnostim in republikam. Prizadevnost iz skupnega kotla v kakršni koli obliki čim več pridobiti, ali v obliki prejemkov in privilegijev, povišanih cen ter znižanja dajatev, ali v obliki dotacij in kreditov, nas je pripeljalo tako daleč, da delimo več kot pridelamo, in dolgovi se kopičijo.

Ce bi samo dve leti živeli tako skromno, kot smo živeli in delali prva leta po osvoboditvi, bi v zadovoljstvu in slogi iztrebili plevel, odpravili nelikvidnost, umirili inflacijo in uredili plačilno bilanco. Tako pa stopamo iz reforme v reformo in pozabljamo, da se zahrbtni boleznini ne bomo znebili, če se ne bomo pošteno preznajili. Nič ni brez žrtev ter samoodpovedi in tudi stabilizacije si brez tega ne bomo priborili. Zdravi deli telesa in samoupravne organizacije bodo morali nastopiti, pomagati obolelim delom in izrinuti gnilobo. Diagnoza mora pomeniti dieto, ki pa ne more biti le demagoški prehod iz maсти na maslo, temveč iz slanine na

zelenjavo. »Delu čast in oblast« za nas ne sme biti parola pretoklosti, temveč predvsem sedanjosti.

Letošnji praznik dela proslavljam na okopih stabilizacije. Ni primerjave s strelskimi jarki, kjer se seje smrt, zato življenjsko nevarno v teh okopih ni, zapleteno pa je, ker je sovražnik med nami.

Železarji na Slovenskem smo več ali manj prepričani, da smo bili tako kot posamezniki in kot celotne delovne skupnosti zlasti v zadnjem desetletju pri ustvarjanju stalno prisotni, pri delitvi pa izpodrivani. Samokritično pa si bomo morali vendar priznati, da smo prav v obdobju sedmega desetletja pridobili velika družbena sredstva, ki smo jih v obsegu skoraj 1 milijarde dinarjev vložili v tovarne na Jesenicah, Ravnah in Štoreh. To bi morali imeti pred očmi, če hočemo objektivno oceniti stanje in si prevzeti svoj delež samoodpovedi, ki je pogoj stabilizacije gospodarstva in uveljavitve samoupravne družbene ureditve. To pomeni, da moramo najprej učinkovito koristiti to, kar imamo, in šele nato zahtevati novo. Ni dvoma, da smo na tem že mnogo dosegli.

IZ IZGUBE V DOBIČEK

Poznano je, da se v težavah rojevajo veliki dosežki. Slovenske železarne so bile v letih 1967 in 1968 v svoji največji krizi po osvoboditvi. Ekonomske težave so nas pripeljale do tega, kar preje nismo razmišljali, da bomo združeni lažje racionalizirali proizvodnjo, enotnejše nastopali na trgu in si lažje priborili mesto v družbi, ki nam gre. Integrirali smo se, osnovali združeno podjetje slovenske železarne in, četudi lokacijsko razdeljeni, pričeli skromno, pa vendar utrip enotnega življenja.

Štoreški ŽELEZAR

Leto XII. — Št. 4

25. april 1972

Uspeh ni izostal. V treh letih je nastal preobrat, ki mu je težko najti par. Iz globine poslovne izgube, ki je v vseh treh železarnah na Jesenicah, Ravnah in v Što-

rah v sumi znašala 68 milijonov din, so od leta 1969 združene slovenske železarne leta 1971 dosegle svoj največji uspeh po osvoboditvi.

	leta 1968	leta 1971	odnos
— surovo jeklo	565.000 t	670.000 t	119
— blagovna proizvodnja	464.000 t	565.000 t	121
— realizacija	1.018 milij. din	2.069 milij. din	202
— število zaposlenih	11.953	11.694	98
— neto prejemki	1.052	1.655 din	157
— dobiček (izguba)	— 68 milij. din	139 milij. din	
— bruto akumulacija	16,6 milij. din	287 milij. din	1710

Enotno načrtovanje in nastopanje, usklajevanje proizvodnega programa in specializacija proizvodnje, skupno financiranje proizvodnje, bolj koordinirano oskrbovanje, enotnejše nastopanje na tržišču in medsebojno vzpodbujanje v združenem podjetju je pri tem brez dvoma dalo svoje. Zanimivo je, da os vse tri organizacije združenega dela skoraj enakomerno napredovale, kar je dokaz, ki se da tudi kvantificirati, da so z integracijo vse tri železarne pridobile. Preobrat v ekonomskem položaju železarstva na Slovenskem je bil učinek spremenjenih prodajnih cen, izboljšanje strukture proizvodnje, opuščeni nerentabilnih izdelkov in ne nazadnje povečanega obsega proizvodnje. Prav boljšemu izkoriščanju obstoječih proizvodnih zmogljivosti bomo morali v času stabilizacije posvečati posebno pozornost. V tem smislu smo tudi načrtovali naše poslovanje za leto 1972, ki predvideva:

— surovega železa 208.000 ton ali 14 % več od dosežka lani; surovega jekla 735.000 ton ali 11 % več od dosežka lani; blagovne proizvodnje 617.490 ton ali 9 % več od dosežka lani.

ZAČETEK PODPOVPREČEN

Prvo četrletje 1972 je že za nami. Z dosežki, saj odstopajo od načrta, ne moremo biti zadovoljni.

POSLOVANJE V 1971

POROČILO O POSLOVANJU SLOVENSKEŽELEZARN V LETU 1971

Poslovno leto 1971 je bilo za vse tri slovenske železarne izjemno pomembno in sicer predvsem zaradi velikih sprememb, ki so v ekonomskem položaju železarn v tem času nastopile. Pri tem mislimo še posebno na velik premik v akumulativnosti poslovanja, ki je dovolj izrazit, da slovensko železarstvo do sedaj še nikoli ni doseglo tako visoke stopnje akumulativnosti. Izboljšanje rentabilnosti pa seveda ne pomeni, da so slovenske železarne uspele istočasno urediti tudi druge svoje ekonomske probleme. Teh je namreč še vedno zelo veliko, med njimi pa je na prvem mestu akutno pomanjkanje finančnih sredstev za financiranje razširjene reproduk-

Pri tem imajo svoj vpliv zunanji činitelji, ki so posledica splošnih jugoslovanskih slabosti in učinek neselektivnih stabilizacijskih ukrepov, še bolj pa so prisotne notranje slabosti v obliki premajhne upornosti, zavzetosti in prizadevnosti.

V mesecih od januarja do marca smo dosegli:

— surovo železo 47.131 ton ali 90,5 % 1/4-letnega načrta; surovo jeklo 170.517 ton ali 93 % 1/4-letnega načrta; blagovne proizvodnje 152.755 ton ali 99 % 1/4-letnega načrta; realizacije 583.305.000 din ali 98,5 % 1/4-letnega načrta; izvoza z blagovno menjavo 2.300.574 \$ ali 68 % 1/4-letnega načrta.

Dejstvo, da smo pri tem v vseh kazalcih nad četrletnim povprečjem lani, četudi smo z 11.694 zaposlenimi narasli le za 1 %, nas ne sme zadovoljiti. Vedeti moramo, da je prvi in najbolj enostaven kazalec proizvodno poslovne uspešnosti in običajno tudi rentabilnosti obseg proizvodnje. To še posebej velja za nas, ko so fiksni stroški v vseh mogočih oblikah zelo visoka postavka. Težave z blagovnimi kontingenti in zlasti z likvidnimi denarnimi sredstvi so pri izvrševanju proizvodnje in zaostajanju za načrtom le ena komponenta, kateri se uspešno pridružujejo naše subjektivne, notranje hibe. Izvoz je pri (Nadaljevanje na 2. strani)

K PRAZNIKU DELA

čestitajo

- organi samoupravljanja
- uprava podjetja
- družbenopolitične organizacije
- uredništvo

OB PRAZNIKU DELA

(Nadaljevanje s 1. strani)
tem najboljši termometer, ki objektivno kaže notranjo klimo.

Res je, da zlasti v Jugoslaviji zaradi deficitarnosti jekla ni izvoznih artiklov, kar pa ne velja za vse izdelke jekla. Zlahkne vrste so sigurno izvzete, saj je poznano, da že sedaj zmogljivosti presegajo naše potrebe. Celotno pri navadnih kvalitetah je iz proizvodno rentabilnostnih razlogov en del izdelkov treba izvažati in zato izvoz jekla predstavlja okrog 11 do 13 odstotkov jugoslovanske proizvodnje. Slovenske železarne, saj dve ležita na mejni postaji, so iz lokacijskih in proizvodno programskih razlogov življenjsko vezane na izvoz. Odpor proti izvozu pa je usidran kot lubadar v deblu. Kar vse tovarniške strukture se ga bojijo in to vemo zakaj — zato, ker zahteva boljše organiziranost, večjo natančnost in, kar je najtežje, višji izplen in nižje proizvodne stroške. Enostavno povedano — izvoz odkriva stanje, sposobnost in prizadevnost zlasti strokovno vodstvenega kadra in ne na kraju učinkovitost samoupravne ureditve. Le kdor z izvozom uspeva, resnično ekonomsko posluje.

Kaj zahteva stabilizacija? Znižanje investicijske, splošne in osebne porabe, ali povečanje izvoza in zoževanje uvoza. Želimo ali ne, to bo moralo vplivati tudi na drugačno strukturo porabe jekla, povečati se bo morala proizvodnja opreme, namenjene za izvoz, in tudi delež našega neposrednega izvoza. Na to so tempirani tudi stabilizacijski ukrepi. Izvršena je bila devalvacija dinarja, povečana retencijska in zožena globalna devizna kvota ter povečana obrestna mera kreditov. Vidi se pa, da se miselnost še ni spremenila, saj sočasno, ko si na vse pretege prizadevamo, da bi pridobili nove kredite, kriticiziramo njegove nove cene.

IZVOZ REŠUJE RENTABILNOST

Izvoz istočasno rešuje likvidnost, pridobivanje deviz in, kar je najvažnejše, krepi poslovno kondicijo. Bolj se ga bomo posluževali, bolj se bomo odrezali na rang listi naše družbe in bolj nam bo rasel ugled v svetu.

ZPSŽ je v prvem četrtletju izvozilo 12.083 ton čelara, kar je le 7,9 % blagovne proizvodnje. Tudi vrednostni odnos ni boljši, saj izvoz predstavlja okrog 7,5 % celotne realizacije, kar je zelo skromno, daleč pod načrtom, še globlje pod imperativom stabilizacije.

Z blagovno izmenjavo vred so izvozile Železarna Jesenice za 760.050 dolarjev, Ravne za 905.181 dolarjev in Štore za 653.343 dolarjev blaga. V strukturi to pomeni, da so Ravne, ki so vedno največji izvoznik, prispevale 39,2 odstotka, Jesenice 33 in Štore 27,8 odstotkov. Iz tega se vidi, da so relativno najmanj izvozile Jesenice, absolutno pa vse železarne premalo. Cilj bi moral biti vsaj 20 % realizacije, dosežene z izvozom. Kdor meni, da je to nerealno, naj analizira, pod kakšnimi pogoji dosega avstrijske železarne ob znatno višjih povprečnih prejemkih zaposlenih do 80 % svojega letnega prometa z izvozom.

Ob priliki razprave o gospodarskem načrtu za leto 1972 je bilo

na delavskem svetu ZPSŽ sklenjeno, da so vse organizacije združenega dela dolžne z boljšo organizacijo, večjo dognanostjo tehnološkega postopka, specializacijo proizvodnje, poboljšati izplene in s tem omiliti problem oskrbovanja s surovinami, izboljšati rentabiliteto proizvodnje in tako prispevati svoj delež stabilizaciji. Primerjava proizvodnih stroškov z avstrijskimi železarnami naj bi pri tem bila ena od orientacijskih meril. Taka prizadevnost bi brez dvoma dala ugodne rezultate in delno bi kompenzirala znižanje donosnosti kot posledice inflacijskih stroškov in osebnih dohodkov. To pa je le eno področje, kateremu moramo v zvezi s stabilizacijo v sklopu celotne gospodarnosti posvetiti posebno pozornost.

Osrednja naloga za nas, na katero se vežejo vse komponente, bo v letošnjem letu zavzemanje utrjene in trdožive postojanke nestabilnosti, to je borba za likvidnost. Trošenje brez pokritja, izplačevanje osebnih dohodkov na izgubo, neučinkovito investiranje in še to brez vnaprejšnjih zagotovljenih sredstev, se je pri nas tako udomačilo, da že izgleda kot sestavina sistema. Ta hiba pa je prva, ki jemlje voljo in zmanjšuje zavest, kompromitira naš tržni sistem ter kvari moralo, zato je razumljivo, da mora biti razrešena in to ne brez nas. Ni čas in mesto, da ugotavljamo, kako je do blokade žiro računov tovarn ZPSŽ prišlo, skrajni čas pa je, da izdelamo akcijo za deblokado. Obseg blokade žiro računov, ki se je ob zadnjem obveznem splošnem medsebojnem pobotanju občutneje znižala, znaša okrog 200 milijonov din. Zavedamo se, da sami nismo sposobni deblokirati naših žiro računov in postati likvidni, vedeti pa moramo, da brez našega neposrednega deleža tudi pomoč od zunaj, pa naj jo še tako upravičeno pričakujemo, ne bo.

VSE ZA LIKVIDNOST

V spletu likvidnostnega načrta morajo biti novi krediti poslednji izhod. Cena teh se je dvignila tako, da jih bomo v povprečju plačali po 14 % ali celo več in nam bodo neposredno znižali akumulacijo. Reševanje likvidnosti bomo zato morali najprej vršiti v okviru razpoložljivih sredstev z racionalizacijo porabe, višjimi tehnološkimi dosežki, iskanjem cenejših vložkov in prodajo izdelkov tistim, ki razpolagajo s sredstvi, med katerimi ima izvoz prednost. Moč dokazov, kaj smo storili sami, nam bo dala moralno pravico za zahtevo, da mora pri deblokadi žiro računov biti prisotna tudi družba, banka in druge denarne institucije.

Ako izvzamemo ostanek investiranja po 47. natečaju, v preteklem letu kljub ugodni donosnosti nismo mnogo investirali.

Vseh naložb ZPSŽ v višini 118 milijonov din je le 80 % amortizacije, kar pomeni, da ni bila dosežena niti enostavna reprodukcija osnovnih sredstev. Vzrok takemu stanju je nelikvidnost, saj se naša akumulacija iz dohodka in amortizacije nahaja v zalogah in zlasti pri kupcih. Likvidnost oziroma deblokada žiro računov je pogoj enostavne in razširjene reprodukcije, pogoj učinkovitega

nalaganja lastne akumulacije in pogoj za najemanje dodatnih domačih in tujih sredstev. Sele zatem, ko bomo zavzeli to postojanko, bomo lahko z ofenzivo nadaljevali na novo ekspanzijo naše proizvodne ustvarjalnosti. Stabilizacija je torej borba za zdravo likvidnost, ki je kot lovljenje sape in moči za nove podvige.

1. maj — praznik sloge delavcev vsega sveta — je najboljša prilika, da si izprašamo vest in ugotovimo bomo, da je naš delež v tej solidarnosti skromen. Kakor da je naše telo rastlo hitreje,

kot se je jačal organizem, in nam zato primanjkuje sape. Ob zaupanju v lastno sposobnost, razvijanju zdravega optimizma, dviganju zavesti in volje za jačanje gospodarske sposobnosti bomo najlepše proslavili praznik dela.

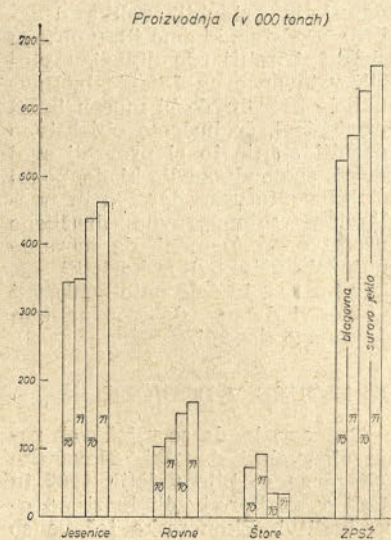
»VSE ZA LIKVIDNOST« naj bo naša parola in v upu za njeno razrešitev želimo vsem delavcem tovarn združenega podjetja slovenske železarne na Jesenicah, Ravnah in v Štorah vse najboljše v prazničnih dneh 1. maja 1972.

Gregor Klančnik

POSLOVANJE V 1971

(Nadaljevanje s 1. strani)
I. PROIZVODNJA

Skupni fizični obseg proizvodnje je bil v letu 1971 v združenem podjetju za 4 % večji kot leto prej; blagovna proizvodnja pa se je povečala celo za 7 %. Največji porast proizvodnje izkazuje železarna Štore in sicer na račun aktiviranja proizvodnih zmogljivosti, ki jih je gradila še po 47. natečaju. Žal so ugodni podatki o doseženi proizvodnji še vedno nižji od tistih količin, ki smo jih predvideli z gospodarskim načrtom za leto 1971. V skupni proizvodnji zaostajamo za načrtom za 4 %, v blagovni proizvodnji pa za 2 %. Ta zaostanek za načrtom je predvsem posledica velikih težav, ki smo jih imeli pri oskrbi z osnovnimi surovinami zaradi pomanjkanja finančnih sredstev.

Iz podatkov o doseženi proizvodnji niso razvidni premiki v strukturi proizvodnje predvsem glede na njeno stopnjo dodelave. Tudi v letu 1971 se je namreč nadaljevala težnja po pospeševanju proizvodnje, ki zahteva več vložev dela in se zaradi tega na trgu tudi bolje vrednoti. Če bi uspeli tudi te premike v proizvodnji številčno zajeti, bi se lahko prepričali, da so proizvodni uspehi slovenskih železarn še nekoliko ugodnejši, kot pa to kažejo sami podatki o skupni oziroma blagovni proizvodnji.

II. PRODAJA IN IZVOZ

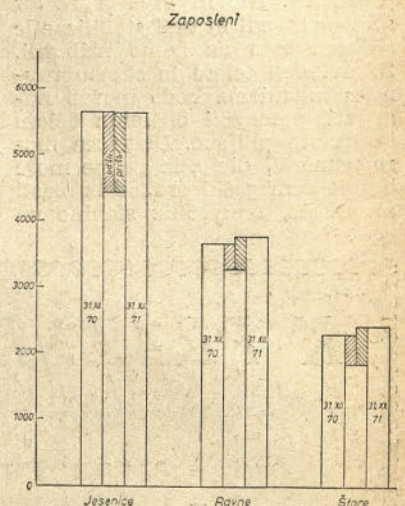
S prodajo svoje proizvodnje na domačem trgu v slovenskih železarnah v letu 1971 nismo imeli posebnih težav, kar lahko pojasnjujemo predvsem z zelo visoko konjunkturo celotnega jugoslovanskega gospodarstva. Ugodna prodaja doma nas ni pretirano vzpodbujala k izvozu in to je tudi eden izmed razlogov, da načrtov glede izvoza nismo dosegli niti količin-

sko niti vrednostno. Na naš zmanjšani izvoz je poleg tega vplivala neke vrste kriza, do katere je prišlo na področju črne metalurgije na svetovnem trgu. Znano je, da je pri vseh glavnih svetovnih proizvajalcih jekla proizvodnja v letu 1971 upadla zaradi težav pri prodaji, to pa je vplivalo tudi na precejšnje znižanje svetovnih cen jekla. Za naše železarne je zato izvoz bil tudi iz vidika rentabilnosti v letu 1971 veliko manj zanimiv, kar je drugi razlog za padec naše udeležbe v mednarodni trgovini.

Zaradi prve devalvacije dinarja spomladi leta 1971 in spritno sprejetega mehanizma oblikovanja domačih prodajnih cen so se naše povprečne prodajne cene v letu 1971 precej dvignile. Globalni podatki za združeno podjetje kažejo, da je bila povprečno dosežena prodajna cena v letu 1971 za 27 % višja kot leto prej. Pri tem pa je treba upoštevati, da je dejanski porast povprečnih prodajnih cen vendarle nekoliko nižji, saj povečuje globalni indeks porasta prodajnih cen deloma spremenjena struktura proizvodnje v korist boljše vrednotenih izdelkov, po drugi strani pa tudi dejstvo, da smo dosegli manjši izvoz in pri izvozu so povprečne dinarske prodajne cene skoraj obvezno nižje kot na domačem trgu.

III. ZAPOSLENI IN OSEBNI DOHODKI

Poprečno število zaposlenih se je v slovenskih železarnah v letu 1971 malenkostno dvignilo (za 1 %). Železarna Jesenice izkazuje celo zmanjšanje zaposlenih (2 %), predvsem železarna Štore pa precejšen porast (6 %).

Fluktuacija delavcev je bila v letu 1971 na istem nivoju kot leto prej in je torej razmeroma močna. V železarni Jesenice je kar 21 % povprečno zaposlenih v letu 1971 prekinilo delovno razmerje.

(Nadaljevanje na 3. strani)

POSLOVANJE V 1971

(Nadaljevanje z 2. strani)

Povprečni osebni dohodek na fizičnega delavca se je v združenem podjetju v letu 1971 dvignil za 21 %. Če računamo poprečje na osnovi opravljenih ur, je porast celo nekoliko višji in sicer 23 %. Tja do oktobra meseca je bilo naraščanje osebnih dohodkov v železarnah nekoliko hitrejša, kot pa ga je bilo opaziti v poprečju v republiki Sloveniji. Zadnje mese-

V. OBRATNA SREDSTVA

V slovenskih železarnah nima mo zadovoljivo urejenega financiranja obratnih sredstev, kar ima za posledico veliko nelikvidnost. Kljub temu pa lahko trdimo, da smo vsaj znotraj podjetja, v letu 1971 na področju obratnih sredstev dosegli velik napredek. To lahko dokazemo že z nekaj podatki. Vsa angažirana obratna sredstva (zaloge, terjatve, ostala obratna sredstva) so se v združenem podjetju v teku celega leta povišala za 21 % oziroma za 227 milijonov din, pri tem pa so se samo poslovne terjatve povečale za 276 milijonov din. To pomeni, da smo v slovenskih železarnah z izjemo terjatev ostala obratna sredstva znižali, kar je ogromen uspeh še posebno, če upoštevamo, da se je nominalna vrednost zalog in drugih obratnih sredstev zaradi inflacije povišala.

Zelo zanimive so tudi spremembe v strukturi financiranja obratnih sredstev. Približno 50 % angažiranih obratnih sredstev v že omenjenem znesku 227 milijonov din financiramo z lastnim poslovnim skladom (109 milijonov din), medtem ko smo svojim dobaviteljem več dolžni samo 67 milijonov din in kreditov imamo na koncu leta samo 24 milijonov din več kot na začetku. Preostalo jugoslovansko gospodarstvo dolguje tako slovenskim železarnam na koncu leta 1971 210 milijonov din več sredstev kot na začetku in pretežni del te povečane razlike krijemo v slovenskih železarnah z lastnim poslovnim skladom oziroma drugimi lastnimi sredstvi. Slovenske železarne so postale na tak način, sicer proti svoji volji, pomemben financer preostalega jugoslovanskega gospodarstva in samo to neprosto voljno financiranje tudi zelo drago plačujejo predvsem v obliki lastne nelikvidnosti.

31. 12. 1971 so imele vse tri železarne blokirane svoje žiro račune v skupnem znesku 210 milijonov din. Ta blokada nam povzroča ogromne težave in veliko ekonomsko škodo. Dodati pa je treba še to, da moramo po sili zakona do 30. 6. 1972 postati likvidni, sicer bomo prisiljeni osebne dohodke krepko znižati. Reševanje nelikvidnosti bo zato v letu 1972 osrednja poslovna naloga slovenskih železarn, ki ji bomo morali v veliki meri podrediti celotno poslovno politiko. Priznati si moramo, da znotraj podjetja še nismo storili vsega možnega, kar nam bi likvidnost olajšalo, in zato nas vse v naslednjih mesecih čaka še ogromno dela. Po drugi strani pa vsi naši podatki dokazujejo, da svoje likvidnosti samo z lastnimi silami ne bomo mogli sanirati in si bomo zato morali zagotoviti pomembna dodatna finančna sredstva predvsem v obliki kreditov. V interesu celotnega slovenskega in jugoslovanskega gospodarstva je, da v združenem podjetju nelikvidnost likvidiramo in zato lahko upravičeno pričakujemo, da nam to pot ne bo izostala potrebna pomoč poslovnih bank in širše družbene skupnosti.

VI. CELOTNI DOHODEK IN NJEGOVA DELITVE

Priloženi podatki kažejo ugoden porast celotnega dohodka in

tistih elementov njegove delitve, ki pomenijo materialno jačanje slovenskega železarstva. Predvsem želimo opozoriti na izreden porast bruto akumulacije (seštevek amortizacije in dobička), ki je znašala 287 milijonov din, kar je enkrat več kot leta 1970 in 16-krat več kot leta 1968.

Na ugoden porast celotnega dohodka in skladov je brez dvoma v precejšnji meri vplival porast prodajnih cen. Pretirano skromni bi pa vendarle bili, če bi vse boljše rezultate v delitvi celotne-

VII. ZAKLJUČEK

Ko ocenjujemo poslovanje slovenskih železarn v letu 1971, lahko kot zaključek rečemo naslednje:

1. Slovenske železarne so v letu 1971 dosegle pomemben napredek v obsegu in kvaliteti proizvodnje. Proizvodnja bi lahko bila še večja, če je ne bi zavirala nezadostna oskrba s surovinami kot posledica pomanjkanja finančnih sredstev.

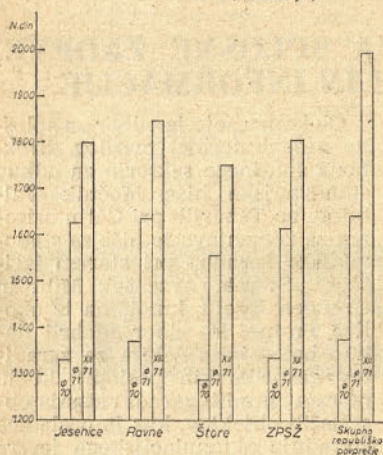
2. Področje širjenja proizvodnih zmogljivosti je v letu 1971 v celoti stagniralo, saj so vse investicijske naložbe v železarnah reducirane na tisti minimum, ki ga še dopušča naš težak likvidnostni položaj.

3. Združeno podjetje je v letu 1971 na področju obratnih sredstev doseglo pomemben napredek in sicer predvsem na mestih, ki so bila v dosegu naše lastne moči. Kljub temu pa se je nelikvidnost železarn povečala, in sicer deloma zaradi izredno močnega porasta terjatev do kupcev, deloma pa zaradi naše nemoči, da bi si z večjimi krediti zagotovili dodatno potrebne vire financiranja obratnih sredstev.

4. V pogledu celotnega dohodka in akumulacije so slovenske železarne v letu 1971 izredno napredovale. Delno je to rezultat višjih prodajnih cen, v precejšnji meri pa tudi efekt notranjih ukrepov, ki jih na vseh nivojih izvajamo z namenom, da se tudi dolgoročno sanira ekonomski položaj slovenske črne metalurgije.

Večji ustvarjeni dohodek je omogočil tudi porast osebnih dohodkov. Tja do zadnjih mesecev leta 1971 so osebni dohodki v slovenskih železarnah rasli hitreje kot v preostalem gospodarstvu, (Nadaljevanje na 4. strani)

Povprečni mesečni osebni dohodki za leto 1970, 1971 in december 1971 (v N dinarjih)

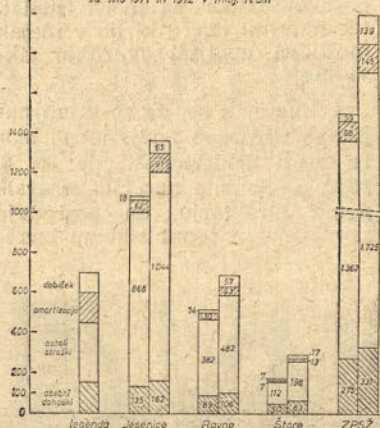
ce leta pa so v preostalem gospodarstvu, predvsem pa izven gospodarstva osebni dohodki naraščali v Sloveniji veliko hitreje kot v železarnah. Ne glede na to kažejo zbrani podatki, da je bilo republiško poprečje osebnih dohodkov v letu 1970 za 10 % višje kot v slovenskih železarnah, v letu 1971 pa smo v železarnah dosegli republiško poprečje in smo prejeli skozi vse leto celo za 3 % višje osebne dohodke, kot je bilo poprečje v celem slovenskem gospodarstvu.

IV. OSNOVNA SREDSTVA

Če izznamemo revalorizacijo osnovnih sredstev, ki je bila izvedena po stanju na dan 31. 12. 1971, potem lahko ugotavljamo, da se je nabavna vrednost vseh aktivnih osnovnih sredstev v slovenskih železarnah povišala za 13 %, sedanja vrednost pa tudi za enak odstotek. Pač pa se je znižala vrednost investicij v pripravi do take mere, da je skupna vrednost vseh osnovnih sredstev v združenem podjetju na koncu leta za 2 % nižja kot na začetku. To dokazuje, da smo v letu 1971 razmeroma malo investirali. Vseh naložb v osnovna sredstva je sicer bilo 118 milijonov din, to pa je vendarle manj, kot je znašala letoletna amortizacija. Vrednostno gledano torej na področju osnovnih sredstev v letu 1971 nismo uspeli zagotoviti enostavne reprodukcije. Razmeroma nizek obseg investicij lahko pojasnjemo samo z velikim pomanjkanjem finančnih sredstev.

Revalorizacija osnovnih sredstev je vnesla v celotno strukturo poslovnih sredstev slovenskih železarn pomembne spremembe. Nabavna vrednost osnovnih sredstev se je zaradi revalorizacije povečala kar za 1.196 milijonov din (56 %), sedanja vrednost pa za 673 milijonov din (51 %). V nekem smislu pomeni zatorej revalorizacija za slovensko železarstvo močno dodatno obremenitev v smeri zniževanja dohodka.

Celotni dohodek za leto 1971 in 1972 v milj. N din

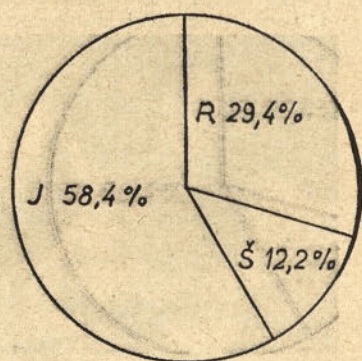
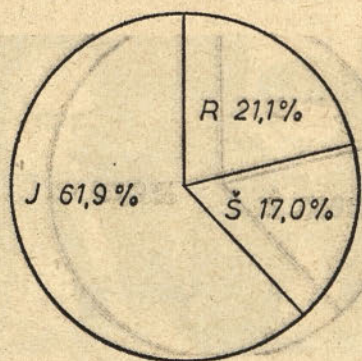

ga dohodka pripisovali višjim prodajnim cenam. Boljša akumulacija slovenskih železarn je namreč v precejšnji meri tudi rezultat višje produktivnosti, bolj ekonomičnega koriščenja poslovnih sredstev in drugih sprememb, ki jih v združenem podjetju zavezno in načrtno izvajamo z namenom, da tudi dolgoročno saniramo ekonomski položaj slovenskega železarstva.

Deleži posameznih železarn v ZPSŽ v letu 1971

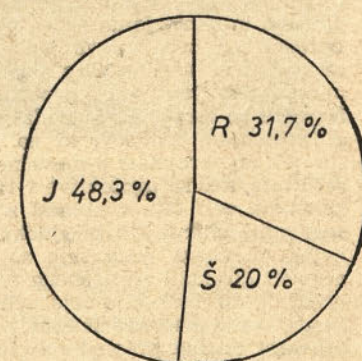
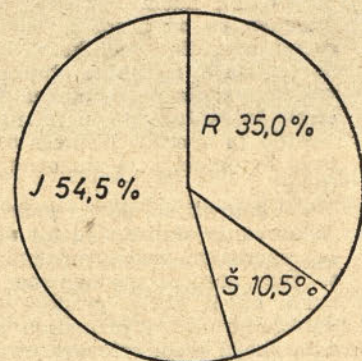
Blagovna proizvodnja

Celotni dohodek

Brutto akumulacija

Število zaposlenih

DELO SAMOUPRAVNIH ORGANOV

9. SEJA DELAVSKEGA SVETA ZDRUŽENEGA PODJETJA SLOVENSKE ŽELEZARNE

Na 9. seji delavskega sveta ZPSŽ, ki jo je predsednik Tomaž Ertl sklical 28. marca 1972 v Štorah so obravnavali naslednja vprašanja:

1. Pregledali so zaključni račun združenega podjetja in ugotovili, da je dosežena bistveno večja bruto akumulacija od minulih let in da bi le-ta bila še večja, če bi se v združenem podjetju tesnejše notranje povezovali, bolj enotno nastopali na tržišču in v predstavniških organih, boljše zaokroževali in izkoriščali delovne zmožljivosti. Menili so, da bi to mora-

seči cilje, ki so bili z integracijo postavljeni.

2. Sprejeli so gospodarski načrt za leto 1972 in naročili direkciji, da ob zaključku I. polletja predloži delavskemu svetu ustrezne popravke načrta in ukrepe za optimalno doseglo poslovnega rezultata v letošnjem letu, pri tem pa naj upošteva zunanje vplive in sklepe, sprejete za leto 1971. Naročili so, da je treba posebno pozornost posvetiti ukrepom za zmanjšanje stroškov poslovanja, poslovni odbor pa mora izdelati likvidnostni načrt, ki bo v mejah možnosti izboljšal notranjo likvidnost.

3. Ugotovili so, da se kljub naporom združeno podjetje ne more rešiti nelikvidnosti do 30. 6. 1972, pa so zato naročili generalnemu direktorju, da posreduje zveznemu in republiškem izvrš-

stev skupaj s pripombo tovarn oziroma njihovim pristankom.

6. Vzeli so na znanje informacijo o prekinitvi dela v železarni Ravne in sklenili, da naj bi se v bodoče o vseh podobnih dogodkih informiral tudi delavski svet, informacije pa naj bi se vključevale kar v bilten, ki ga direkcija redno mesečno izdaja.

7. V zvezi s predlogom o ustanovitvi mešane slovensko-nemške družbe so naročili generalnemu direktorju, da pismeno obrazloži-
teve formiranja te družbe posre-

duje v razpravo samoupravnim organom tovarn čim prej tako, da bi razprava po tem vprašanju bila v tovarnah končana do konca maja.

8. Odobrili so dve novi delovni mesti v direkciji združenega podjetja in sicer eno delovno mesto stenodaktilografa in eno delovno mesto knjigovodje.

9. V poslovni odbor so izvolili Iva Arzenška, dipl. inž. namesto pok. Bogdana Knafliča iz Železarne Jesenice.

XIV. SEJA ODBORA ZA SPLOŠNE ZADEVE, NORMATIVNE AKTE IN INFORMACIJE

Odbor za splošne zadeve, normativne akte in informacije se je sestel na svojo XIV. sejo dne 22. marca 1972. Po pregledu sklepov, sprejetih na prejšnji seji, je odbor obravnaval prošnjo Grosek Franca, žerjavista, da se ga oprosti plačila zneska 660 din za uporabo dissel žerjava ob priliki prelaganja gredic po naročilu železniške postaje Štore. Odbor je sklenil, da se ga obremeniti za dejansko nastale stroške, t. j. 2,5 delovne ure žerjava.

V nadaljevanju se je odbor zavrnil prošnjo Skale Stanislava za odobritev višje prodajne cene za zemljišče, ki bo z izgradnjo akumulacijskega jezera Tratna pokrito z vodo. Enako negativen sklep je odbor zavzel tudi v pogledu odobritve gradnje garaže za Škorc Vinka na Lipi v Štorah, kjer je potrebno urediti kanalizacijo in nekatere komunalne zadeve.

Na predlog direkcije združenega podjetja je prišel v obravnavo osnutek dopolnil Pravidnika Združenega podjetja »Slovenske železarne« o nadomestilih potnih stroškov. Odbor je osnutek obravnaval in ker gre samo za manjše spremembe v okviru določil že sprejetega pravilnika, ki je tudi vsklajen s samoupravnim sporazumom, je dal pristanek in sklenil svoje pripombe posredovati direkciji, da pripravi dokončen tekst za delavski svet združenega podjetja.

Ob koncu seje je odbor za splošne zadeve sprejel predlog direktorja splošnega sektorja za odkup stanovanjske hiše Močnik Valburge na Teharjih pri Celju oziroma za zamenjavo te hiše za stanovanjsko zgradbo pri starem igrišču v Štorah. Arzenšek Mihi in Gračner Jožetu, kmetoma iz okolice Tratne, je odbor odobril nakup betonskega železa za zgraditev gospodarskih poslopij, ki ju morata zgraditi zaradi rušenja obstoječih objektov, kar je posledica izgradnje akumulacijskega jezera Tratna.

Odbor za splošne zadeve, normativne akte in informacije je sprejel tudi predlog natečaja za podelitev posojil za individualno gradnjo in adaptacije. Imenoval je tudi komisijo, ki bo pregledala vse prošnje ter ugotovila upravičenost zahtevkov kakor tudi pripravila predloge. V komisijo so bili imenovani Potrata Florjan kot predsednik ter Skantelj Anton kot član in Mlakar Daniel kot tajnik.

Direktor splošnega sektorja je nato še obvestil člane odbora o problemih, ki se pojavljajo v podjetju v pogledu preskrbe s toplim obrokom. Odbor je nato dal pristanek na zvišanje participacije članov delovne skupnosti od 2,00 na 3,00 din za obrok. Ob zaključku pa je odbor še sprejel predlog dopolnitve Pravidnika o tehničnih izboljšavah.

(Nadaljevanje na 5. strani)

POSLOVANJE V LETU 1971

(Nadaljevanje s 3. strani)

medtem ko v najnovšem času opažamo zopet obratne tendence. Glede na pogoje dela so osebni dohodki v železarnah še vedno razmeroma nizki in zato bo skrb za njihovo ustrezno rast v letu 1972 tudi ena osrednjih nalog samoupravnih in vodstvenih struktur v združenem podjetju.

5. Spričo procesa stabilizacije, ki ga celotna jugoslovska družba intenzivno izvaja, moremo pričakovati, da se bo ekonomski položaj slovenskih železarn v letu 1972 precej poslabšal. To smatramo skoraj za nujno, saj bi bilo nerealno pričakovati, da bi se črna metalurgija lahko izognila svojem prispevku k splošnim stabilizacijskim naporom. V tej zvezi pa vseeno izražamo zaskrbljenost zaradi upravičene domneve, da delujejo nekateri sedanji zvezni stabilizacijski ukrepi v smer, ki bi utegnili ekonomski položaj črne metalurgije ponov-

no nenormalno poslabšati. Prepričani smo, da to ne more biti v interesu preostalega gospodarstva, niti ne more delovati stabilizacijsko v gospodarstvu kot celoti.

6. Učinkovitejšega reševanja že dalj časa osrednjega problema slovenskih železarn, to je njihove nelikvidnosti, v letu 1972 ne bo možno več odlagati. Slovenske železarne morajo postati do 30. 6. 1972 likvidne. Da bomo ta izjemno zahtevni cilj lahko dosegli, se bomo morali temeljito in načrtno lotiti dodatnih notranjih ukrepov, ki nam bodo zagotovili še racionalnejše poslovanje z obratnimi sredstvi, istočasno pa nam bodo morale poslovne banke in širša družbena skupnost zagotoviti pomembnejše nove kredite za financiranje tekočega poslovanja. Predvsem pa ne moremo upati, da bi sanirali svojo lastno nelikvidnost, če se ne bo bistveno izboljšal splošni likvidnostni položaj jugoslovskega gospodarstva.

la biti ena osnovnih nalog direkcije združenega podjetja v naslednjem razdobju. Predvsem bi morali izoblikovati enotno politiko, da bi se usmerjali le k tistim kupcem, ki so sposobni sprejete proizvode tudi plačati. Sklenili so, da je treba posebno pozornost posvetiti urejanju notranjega blagovnega prometa in pri tem doseči čimprej sporazum glede cen. Menili so, da bi moralo združeno podjetje povezovati predelovalno industrijo, za to pa bi morali čimprej pre-

nemu svetu zaskrbljenost delavskega sveta v zvezi s tem in obvestilo o izgubljenih sredstvih podjetja zaradi visoke obrestne stopnje pri najemanju kreditov. Zaradi slabega priliva na žiro račune tovarn, so odobrili, da združeno podjetje najame kredite pri republiških rezervah v znesku do 20 milijonov din.

4. Odobrili so spremembo pravilnika o nadomestilu potnih stroškov po predlogu direkcije, s katerim so soglašali samoupravni or-

gani posameznih tovarn. Spremembe se nanašajo na višino dnevnic za posebno kategorijo delavcev, na način obračunavanja dnevnic, če se predloži hotelski račun, na višino dodatka za ločeno življenje, na način obračunavanja dnevnic za montažna dela izven kraja tovarne in na nadomestilo za uporabo lastnega osebnega avtomobila za službene potrebe.

5. Ugotovili so, da na področju združevanja sredstev ni bil dosežen sporazum med tovarnami, pa so zato naročili poslovni odbor, da k akciji pristopi bolj konkretno in za prihodnjo sejo delavskega sveta pripravi predlog sporazuma o združevanju sred-

gani posameznih tovarn. Spremembe se nanašajo na višino dnevnic za posebno kategorijo delavcev, na način obračunavanja dnevnic, če se predloži hotelski račun, na višino dodatka za ločeno življenje, na način obračunavanja dnevnic za montažna dela izven kraja tovarne in na nadomestilo za uporabo lastnega osebnega avtomobila za službene potrebe.

5. Ugotovili so, da na področju združevanja sredstev ni bil dosežen sporazum med tovarnami, pa so zato naročili poslovni odbor, da k akciji pristopi bolj konkretno in za prihodnjo sejo delavskega sveta pripravi predlog sporazuma o združevanju sred-

DELO SAMOUPRAVNIH ORGANOV

XXI. seja kadrovsko-socialnega odbora

Kadrovsko-socialni odbor se je sestel na svojo XXI. sejo dne 30. marca 1972. Uvodoma je potrdil zapisnik prejšnje seje, nato pa je obravnaval predlog reorganizacije komercialnega sektorja. Po ponovni daljši razpravi je odbor sprejel sklep, da se sprejme predložena reorganizacija s tem, da se izvrši končno rangiranje skupno z ostalimi predlogi, ki morajo biti predloženi odboru najkasneje do 31. maja tega leta.

V nadaljevanju se je odbor sprejel sklep, da se odobri formiranje novih delovnih mest v livarni II: skupinovodja pri konti na pravi, zasedba 1, talilec, zasedba 2, pomočnik talilca, zasedba 2.

Odbor ni sprejel predloga za nastavitve Gerkeš Stefana za vodjo prodaje v komercialnem sek-

torju in je sklenil vlogo obravnavati skupno z dokončnim predlogom reorganizacije. Sprejel pa je predlog namestitve ing. Opaque Viktorja na delovno mesto »vodja organizacijskega biroja«. Ludvik Evi iz tajništva komercialnega sektorja je odbor odobril izredno plačan dopust zaradi udeležbe v državnih kegljaški reprezentanci v skupnem številu 28 dni v letu 1972.

Glede na čedalje večje potrebe po določenih profilih kadrov je odbor sklenil razpisati vrsto štipendij na visokih, višjih in srednjih šolah ter strokovnih šolah.

Odbor je tudi obravnaval predlog kadrovskega sektorja v zvezi z nagradami za praktikante srednjih in strokovnih šol, ki bodo prišli v poletnih mesecih na prakso v podjetje.

skupin in njihove dejavnosti, v nadaljevanju pa so obravnavali proizvodno poročilo za januar in februar 1972. Nekaj pripomb so imeli tudi na delovno disciplino v obratu in sklenili opozoriti druge delovne skupine, da poskrbijo za red in disciplino. Istočasno so opozorili na zdravniške preglede in izrekli nezadovoljstvo nad delom zdravstvenega osebja obratne ambulante.

Jeklarna I — FERENČAK — Ferencak Ivan, 17. marec

Obravnavali so vprašanje osebnega dohodka, kot je bil izplačan v zadnjem trimesečju. Menili so,

da je potrebno ponovno pregledati pravilnik, na podlagi katerega se izplačujejo akordi oziroma akordni presežki. Opozorili pa so na spoštovanje reda in discipline, zlasti pa higijene na delovnem mestu.

Jeklarna IV — BRIN — Brin Janez, 19. marec

Delovna skupina se je sestala na izredno sejo in obravnavala vprašanje premestitve Hrovat Franca in Arzenšek Jožeta. Po krajši razpravi so sklenili, da se s premestitvijo obeh na drugo izmeno ne strinjajo, ker so prepričani, da jima je mesto v njihovi delovni skupini in izmeni.

PRIJETEN POGOVOR

Minevajo dnevi, meseci, leta. Minevajo, da, in številni dogodki tonejo počasi v pozabo; odhajajo ljudje iz kolektiva, ki so s tisočimi nitkami še vedno povezani s to veliko delovno skupnostjo. Da, tudi Franček BAUMGARTNER, Teharčan, skromen človek, priden delavec, s pogledom, ki izdaja dobro voljo in muhavost, naš Franček se je v februarju tega leta poslovil od svojih sodelavcev in odšel v zaslužni pokoj. Ko ga pogledaš, skoraj ne moreš verjeti, da je že »zrel« za upokojitev. Ko pa se vpleteš z njim v pogovor, se odvija pred nama pisana paleta dogodkov, ki so kar lepa poglavja iz predvojnega in povojnega življenja železarskega kolektiva v Štorah. V septembru

trgovini. Tu pa se je spremenilo. Z materjo sta odšla v Francijo, kjer je preživel pet let med tamkajšnjimi slovenskimi zdomci, kakor jih zdaj nazivamo. Potem se je vrnil na Teharje. Zaposlil se je v železarni, delal kot topilec v jeklarni, doživel okupacijo in leta 1944 so ga sneli, mobilizirali v nemško vojsko, poneslo ga je po Evropi, kmalu pa je bila vojna končana in Franček je ves vesel zagrabil za delo v štorski železarni. Že julija 1945 ga najdemo med oblikovalci v livarni, pozneje je bil dodeljen k tehtalcem in nazadnje je kot tehtalec v valjarni delal vse do upokojitve. Toda takšen dobrodušnež kot je Franček, ni mogel biti po »sihtu« kar sam, cenjen tovariš je bil v vrstah nogometašev, dolgo vrsto let jim je vodil blagajno. Celih 15 let je bil blagajnik sindikalne podružnice železarjev. V tistih pestrih povojnih letih je bil seveda pri vseh pripravah na volitve nepogrešljiv sodelavec, na terenu in v podjetju. Delal je v organih upravljanja, sodeloval v pripravah na volitve v organe upravljanja. Povsod, kjer so potrebovali ljudi, ki so nesebično posegli v delo, je bil Franček zraven, povsod, kjer je bil Franček, pa je bila tudi dobra volja, humor, veselo razpoloženje. Kar naenkrat pa se je tudi on zmuznil v pokoj. Ob njegovem odhodu mu naj veljajo najboljše želje za zdravje in zadovoljno uživanje pokoja.

1915. leta je bil rojen, na Teharjih preživel otroška leta, po končani osnovni šoli vstopil za železninarskega učenca v celjski vele-

IZ DELOVNIH SKUPIN

Jeklarna II — KRIŽAN — Križan Jože, 2. marec

Uvodoma je skupina razpravljala o pomenu dela delovnih skupin, nato pa so spregovorili še o pomanjkljivostih sistema nagrajevanja in se zavzeli za obračunavanje enotne vrednosti točke. Menili so, da je potrebno poskrbeti več pozornosti čiščenju obrata, orodje pri vlivališču pa bolj vzdrževati.

V II Proga I — CENTRIH — Centrih Jože, 9. marec

Mnogo vprašanj in problemov je, na katere so na seji opozorili. Uvodoma so se seznanili z delom delovnih skupin, v nadaljevanju pa so spregovorili tudi o spoštovanju varnostnih predpisov. Zahtevali so, da se točno določi datum, ko bo nova garderoba vseljena in sanitarije uporabne. Ob koncu pa so spregovorili še o možnostih povišanja osebnega dohodka zaradi stalno prisotne draginje oziroma zviševanja življenjskih stroškov.

V II Adjustaža I — GAJŠEK — Gajšek Ferdo, 13. marec

Podobno kot ostale delovne skupine v novi valjarni je tudi ta spregovorila o varnosti pri delu in še posebej o garderobah in sanitarijah. Izrečena je bila zaskrbljenost zaradi vedno večje draginje in postavljeno je vprašanje, ali se bodo v bližnji prihodnosti dvignili osebni dohodki, ki bodo krili višje življenjske stroške.

V nadaljevanju se je obravnavali tudi poročilo o proizvodnji v mesecu februarju.

V II Adjustaža II — URBANČEK — Urbanček Anton, 13. marec

Po mnenju delavcev iz te delovne skupine bi bilo potrebno z avtobusnim podjetjem doseči soglasje, da bi avtobusi odhajali vsaj deset minut po končanem delu in ne tri minute, kot je to primer sedaj. Kot v drugih skupinah so tudi v njihovi postavili vprašanje osebnega dohodka in vse večje draginje oziroma višjih življenjskih stroškov.

V II Adjustaža III — NOVAK — Novak Stefan, 13. marec

Postavljeno je bilo vprašanje pravočasne in zadovoljive preskrbe s surovinami, predvsem gredicami. Delavci se pritožujejo, da kvaliteta malice ni zadovoljiva. Kako je z betonskim železom? Delavcem bi bilo potrebno zagotoviti, da ga za svoje potrebe lahko v podjetju nabavijo. Menili so, da bi morala vsaka izmena imeti svojo orodno omarico.

V II Proga III — SELIČ — Selič Edvard, 14. marec

Potem, ko so obravnavali proizvodno poročilo za februar, so postavili nekaj vprašanj v zvezi z menjavo pultistov in beneficiranim delovnim stažem. Tudi v tej delovni skupini je bilo postavljeno vprašanje prilagoditve osebnih dohodkov čedalje višjim življenjskim stroškom.

Jeklarna III — IVACIČ — Ivačić Edi, 8. marec

Uvodoma so spregovorili o delu delovne skupine. V nadaljevanju pa je tekla beseda predvsem o delovni in tehnološki disciplini. Opozorili so na potrebo, da se nekatere malenkosti na napravah, s katerimi delajo, popravijo.

V II Proga I — PUGELJ — Pugelj Milan, 10. marca

Predvsem dve vprašanji sta bili deležni pozornosti delovne skupine Proga I: dograditev aneksa nove valjarne in uporaba zaščitnih sredstev. Najprej je bila ponovno, kot že tolikokrat doslej, izrečena potreba, da se aneks nove valjarne čimprej dokonča in se tako pridobijo prepotrebne garderobe in sanitarije. Opozorili pa so nadalje še na uporabo zaščitnih sredstev in upoštevanje zahtev za varnost pri delu. Tudi tu je bilo postavljeno vprašanje beneficirane delovne staže.

Jeklarna IV — BRIN — Brin Janez, 14. marec

Delovna skupina je uvodoma razpravljala o pomenu delovnih

Livar, slovenska korenina, koroški borec, delavski zaupnik v dneh prebujanja delavske zavesti izkoriščanih, Anton JAGER-Tonka, kakor so ga nazivali sodelavci, je našel nevesto Marijo sicer v Štorah, ker pa je bila Dolenjka, sta se pred 50 leti poročila v Šentjerneju na Dolenjskem. Tako sta letos še vsa čila in zdrava proslavila zlato poroko. To pa ni kar tako, saj sta v življenju preskusila dosti težav, zdaj pa ima Tonka že 75 let, »nevesta« (zlata) pa 74. Želimo jima še mnogo zadovoljnih let!

Ustrezna usposobljenost — podlaga uveljavljanja delovodje

V prizadevanjih za čimboljši in hitrejši napredek na vseh področjih je v naši delovni skupnosti tudi težnja in program strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja delavcev. Vedno bolj prevladuje prepričanje, da je težišče in poročstvo za boljše proizvodne in poslovne rezultate v dobri pripravi in organizaciji dela ter v smotrnem izkoriščanju materiala, časa in proizvodnih zmogljivosti. Da bi vse našete komponente uveljavljali že na delovnih mestih v proizvodnji, je že vrsto let posvečena posebna pozornost usposabljanju dobrih delovodj.

Pred dvema leti je bila organizirana delovodska šola z ustreznim programom. Namen in predmetnik šole nam je pojasnil razrednik obeh skupin slušateljev, kovinarske in metalurške, dipl. ing. Janez Barborič, vodja sklopa 117. panoge v naši delovni organizaciji.

Ob zaključku šolskega leta na delovodski šoli v Štorah, je potrebno zapisati nekaj besed o njenem nastanku in delu ter jo tako поблиže predstaviti širšemu krogu delavcev v tovarni.

Pobuda za njen nastanek je bila vsekakor v izrednih potrebah po tovrstnem kadru, ki se vse bolj kaže z izgradnjo novih obratov in v izpopolnjevanju tehnologije v starih obratih. Vsekakor za te pomembne tehnološke novosti ne zadostujejo le dolgoletne izkušnje in znanje, ki so si ga nekdanji delovodje pridobili v raznih industrijskih poklicnih šolah in na delovnih mestih, temveč je nujno predvsem poglobljeno teoretično znanje in tega smo se zavedli še o pravem času.

Tako je bila v Štorah osnovana delovodska šola metalurške in kovinarske smeri kot dislocirana enota šole na Ravnan. Povezava z ravensko šolo je bila nujna zaradi tega, ker je imela že učne programe, dolgoletne izkušnje in ker je verificirana za izobraževanje teh poklicev — to je: lahko izdaja družbeno priznana spričevala.

Kandidati so bili izbrani iz članov našega delovnega kolektiva s pogojem, da izpolnjujejo potrebne pogoje. Imeti so morali končano industrijsko poklicno ali sorodno šolo ter potrebno prakso.

Predavatelji za strokovne predmete so bili izbrani iz domačih strokovnjakov, dočim so splošne predmete predavali zunanji sodelavci.

Prijavilo se je 50 kandidatov in sicer za metalurško smer 25 in kovinarsko 25. Ze kmalu v začetku jih je osem odstopilo in sicer zaradi prezahtevnega programa z ozirom na predznanje, ki so ga imeli posamezniki. Po nekaj prestopih iz oddelka v oddelk je danes pred zaključkom šolanja 26 kandidatov za metalurške delovodje in 16 kandidatov za delovodje kovinarske smeri.

Če bi hoteli dati danes oceno uspešnosti te šole, bi bilo nekoliko preuranjeno, saj so zaključni izpiti šele v drugi polovici maja. Vendar, če zapišemo nekaj povzetkov z zadnje konference predavateljskega zbora, ki sta se ga udeležila tudi republiški inšpektor za strokovno šolstvo prof. Andolšek ter ravnatelj šole z Raven tov. Kuček, bi lahko rekli, da je uspeh zagotovljen. Znanje kandidatov (razen morda treh) je na zadovoljivi ravni, pri nekaterih celo nadpovprečno. Omeniti je treba tudi izreden obisk na predavanjih, ki je bil nad normalo celo za redno šolstvo, posebej, če upoštevamo, da so bili slušatelji redno zaposleni, kar pa pomeni izredno veliko obremenitev za vsakega. Organizacija šole je bila

s strani ravnatelja in inšpektorja deležna zelo pohvalnih ocen.

Večje težave je predstavljala le velika angažiranost predavateljev na drugih dolžnostih, tako da je šolanje trajalo nekaj dalj kot je bilo predvideno.

Dokončne ocene pa počakajmo še kak mesec dni.

FRANC ROZMAN, SLUŠATELJ KOVINARSKEGA PROGRAMA

— Program je bil zelo obširen in zahteven, vendar za splošno razgledanost koristen.

— Predavanja so bila v takšnih pogojih zelo dobro organizirana, predavatelji so se trudili in mislim, da so uspeli nas tudi mnogo naučiti.

— Šolo sem obiskoval zato, da si bom pridobil dodatno znanje in pa seveda tudi, da bom z dokončano šolo imel pogoje za boljše delovno mesto.

Sicer sem mnenja, da se je pokazala potreba delovodske šole pretežno za metalurške poklice, kar se že sedaj močno odraža, kovinske stroke pa so s strani podjetja manj interesantne, ker se na delovna mesta delovodij postavljajo ljudje, ki ne obiskujejo in tudi nimajo delovodske šole.

JOŽE FLORJANČIČ, SLUŠATELJ METALURŠKEGA PROGRAMA

Program je bil izredno obširen, za starejšo generacijo prezahteven, še za mlade trd oreh. Seveda pa je vsem nam potrebna obdelava tako obsežne tvarine, pridobljeno znanje pa koristno.

Predavatelji so se res potrudili, da nam programirano snov podajo čim bolj poljudno. Prav gotovo se bo pri izpiti pokazalo, da njihov trud ni bil zaman.

Menim, da smo vsi dojeli, kako potrebno nam je bilo to šolanje, saj bomo odslej lažje opravičili zaupanje, ki nam je izkazano na naših odgovornih delovnih mestih. Tehnologija gre tudi v proizvodnji z ogromnimi koraki naprej, zato bomo morali pridobljeno znanje nenehno izpopoljevati, da ne bi zaostajali za razvojem.

DIREKTOR ŠOLSKEGA CENTRA RAVNE NA KOROŠKEM TOV. LADISLAV KUKEC

Šolanje delovodij v štorski železarni je bilo organizacijsko dobro pripravljeno, zato se je tudi v redu odvijalo. Slušatelji so vzeli vso zadevo zelo resno, bili so izredno prizadevni, obisk predavanj je bil nad vsakim pričakovanjem.

Slušatelji niso imeli tako zanimanje zgolj zaradi izboljšanja svojega materialnega položaja oz.

zvišanja osebnih dohodkov, temveč so uvideli, da jim je tako šolanje resnično prepotrebno. Ker je predmetnik zajemal snov z

njivega področja, jih je šola tudi tako pritegnila. Predmetnik smo razširili in jim podajali tudi snov o »Direct Costing« metodi.

NEZGODE PRI DELU

V mesecu marcu je bilo po obratih in oddelkih naslednje število nezgod pri delu:

Elektroplavž 2, jeklarna 2, valjarna I. 3, valjarna II. 1, jeklovlek 1, livarna I. 3, livarna II. 4, obdelovalnica valjev 3, mehanicna delavnica 2 in ekspedit 1.

Skupaj: 22.

Brez nezgode pri delu so bili v tem mesecu naslednji obrati: modelna mizarna, šamotarna, elektroobrat, energetski obrat, merilna služba, promet, razvojni oddelk, OTK in ostalo.

Na poti z dela sta se poškodovala PREVORSEK Avgust in REZAR Jakob, oba iz obrata livarne II.

Pri delu so se poškodovali:

ELEKTROPLAVŽ:

JAZBINSEK Alojz (7 mes.). Na rudnem dvoru mu je padel kos rude na glavo in mu presekal arkado.

MARCEN Jože (9 mes.). Pri razlivanju surovega železa mu je to brizgnilo skozi raztrgan usnjeni plašč in ga opeklo po golenu leve noge.

JEKLARNA:

LAMPRET Jože (3 leta). Pri brušenju gredic mu je zaneslo rafamo in mu pri tem stisnilo tretji prst desne roke.

TOVORNIK Viktorju (7 mes.) je pri čiščenju preboda padel po levi nogi železni drog.

VALJARNA I.:

GRADIČ Leopold (16 let). Zaradi nekoordiniranega dela v skupini je dobil poškodbe na palcu leve roke.

IDRIZ Alijo (3 mes.) je udaril kavelj pod brado (neizkušenost!).

JOŠT Jože (1 leto). Pri vtiku valjanca so mu zdrsnile klešče in ga je palica opekla po golenu.

VALJARNA II.:

GOLEŽ FRANCA (1 leto) je pri snemanju puše sodelavec nehote udaril s kladivom po kolenu desne noge.

JEKLOVLEK:

SENICA Milanu (8 mes.) je vrteči obdelovanec navil delovno obleko. Pri tem je dobil udarnino na podlaktu leve roke.

LIVARNA I.:

GOSNJAK Franc (3 leta). Pri zapenjanju ponovce je žerjavovodja prehitro dvignil tovor, tako da je ponovca zdrsnila s kavlja in ponesrečencu stisnila palec desne noge.

ŠRAML Antona so udarila vrata po palcu leve roke pri vstopu v žerjavno kabino.

ZUPANC Martin (3 mes.) je hotel pognati zaustavljeni tekoči trak z roko. Pri tem mu je stisnilo prste desne roke. (Kršitev varnostnih predpisov).

LIVARNA II.:

HRVATIC Maks (6 dni). Pri odbijanju ulitkov ga je odbiti ulitek udaril na sredinec leve roke.

MUZAR Mirko (3 leta). Pri barvanju ulitkov mu je ulitek zdrsnil iz rok in mu padel na nart desne noge.

ZALOKAR Franca (3 leta) je pri nakladanju ulitkov stisnil ulitek za palec leve roke.

ZLENDER Leopoldu (3 leta) je grabilec stisnil prstanec desne roke pri nakladanju odpadnega peska.

OBDELOVALNICA VALJEV:

JESENKO Stanko (1 mesec). Pri snemanju obdelovanca s stroja mu je ta zdrsnil iz rok in mu padel na palec leve noge.

MILOJEVIĆ Nikola (3 mes.) je čistil stroj med pogonom. Pri tem mu je zagrabilo čistilno volno in mu poškodovalo desno roko. (Osnovna kršitev varnostnih predpisov.)

STOKOVNIK Drago (4 leta) si je porezal mezinec leve roke, ko je brusil izvrtino s kamnom.

MEHANIČNA DELAVNICA:

LIPOVSEK Ivan (2 leti). Pri odkrivanju kinete se je betonska plošča popeljala nazaj in prevrgla, poškodovancu pa stisnila četrti prst desne roke.

ZAVSEK Ivan (12 let). Pri popravilu skipne košare se je izmuznila stega, zato se je košara prevrnila proti njemu. Poškodovanec je odskočil, padel po stopnišču in dobil poškodbe po glavi. Delovno mesto ni bilo pravilno organizirano.

EKSPEDIT:

KODRIN Jože (7 mes.) je nerodno stopil iz ozkotirnega vagončka in se udaril na spodnji del telesa.

SLUŽBA VARSTVA PRI DELU

— Kaj pa ti tako melješ?

— Svež štorovski kruh sem si prinesel iz Celja. V naši samopostrežni na Lipi vztrajno prodajajo starega, verjetno tistega, ki drugje ostaja. Za delavca je itak vse dobro.

KADROVSKE VESTI

V mesecu marcu so bile naslednje kadrovske spremembe v naši delovni organizaciji

Iz JLA so se vrnili

BENEDIKT Anton, strugar, obdelovalnica valjev; ČANDER Mirko, elektromehanik, elektrobrat; RIBIČ Bojan, elektromehanik, elektrobrat; ŠARLAH Drago, delavec, valjarna I; OSET Franc, žerjavovodja v obdelovalnici valjev; JAKOLIČ Emil, strojni ključavničar, mehanična delavnica; OBERŽAN Roman, el. mehanik, merilna služba.

Novi člani delovne organizacije so

V livarni sive litine so se zaposlili: TRUPEJ Mirko, delavec; PETKOVIČ Vojin, gozdarski tehnik; CENTRIH Franc, delavec; KAPEL Jožef, KUKOVIČ Anton, MILOJEVIČ Đurad, GRICNIK Marjan, HROVATIČ Maks, VERDINEK Marjan, LIPOVŠEK Dragomir — vsi delavci.

V livarni valjev: RESNIK Jožef, delavec; ČEPIN Janez, žerjavovodja, ŽEKAR Vladimir, delavec; LESNIKA Viktor, delavec; VREŠ Stanislav in ŠKOBERNE Franc, oba delavca.

V valjarni I: PLANINSEK Alojz, PEČAR Drago, KOTNIK Janez, SAJOVIČ Jože, ANTLEJ Rahmund, STOJŠEK Roman — vsi delavci.

V valjarni II: DOBERŠEK Drago, delavec, DROFENIK Ivan, strojni tehnik.

V laboratoriju: MURN Jurij, delavec.

Na elektroplavžu: MEŽNAR Milan, strojni tehnik; TOVORNIK Anton, delavec; VOLOVŠEK Hinko, delavec.

V mehanični delavnici: KURMANŠEK Branko, strojni ključavničar.

V šamotni: KOLAR Cvetko, delavec.

V obdelovalnici valjev: MIKEŽ Milan, delavec.

V energetske obratu: BROZIK Dragutin, strugar.

V komunalnem oddelku: ŠKET Alojzija in ZUPANC Marija, delavki; FON Zvonko, delavec v livarni sive litine in PEZDEVŠEK Franc, delavec v livarni II.

Na odslužitev kadrovskega roka v JLA so odšli

STUPAR Dragan, elektromehanik iz elektroobrata; AHMETOVIČ Đemal, strojni ključavničar in JURIČ Janez, elektromehanik, oba iz elektroobrata; ZAJIMOVIC Rasim, strojni ključavničar iz energetskega obrata in SMOLE Janez, strugar iz obdelovalnice valjev.

Po lastni želji so odšli iz podjetja

PEČEK Franc, delavec iz livarne sive litine; ŠKRABLIN Jože, delavec iz valjarne I; TOPLIŠEK Jože, delavec iz jeklarne; ARZENŠEK Vladimir, PK livar iz livarne sive litine; DOLINSEK Albin, delavec iz elektroplavža.

V preizkusni dobi je prenehalo delovno razmerje

TOVORNIK Emil, delavec na prometu; JAKOLIČ Emil, strojni

ključavničar iz mehanične delavnice.

Zaradi samovoljne prekinitve dela je prenehalo delovno razmerje

ZAJŠEK Janez, delavec iz valjarne I; KOZELJ Venčeslav, delavec iz valjarne I; ČALIČ Ahmet, delavec iz jeklarne; JAZBINŠEK Jože, delavec iz šamotarne; HRUŠOVAR Jožef, delavec iz livarne sive litine; RAMŠAK Ivan, delavec na prometu; ROMIH Ivan, delavec iz valjarne I; REBERNIK Vinko, delavec iz elek-

troplavža; PODJED Martin, delavec iz livarne sive litine.

Naraščaj v družini so dobili

HRASTNIK Konrad, PLANKO Franc, ZALOKAR Rudolf, ROMIH Ivan — vsi iz valjarne I; LUKAČ Franc iz elektroobrata; ĐOGATOVIČ Živojnim iz valjarne II; PUŠNIK Anton iz livarne valjev; ARTIČEK Karl iz livarne valjev; RABUZA Anton iz mehanične delavnice; KOREZ Franc iz livarne valjev; REBERNIK Edvard iz livarne sive litine; VEBER Ivan iz kalibrirskega oddel-

ka; BEVC Franc iz UOS; GAJŠEK Franc iz energetskega obrata; GRADIČ Leopold iz mehanične delavnice; GORENJAK Alojz iz avtooddela in FRANULIČ Anton iz skladišča.

Cestitamo!

Na novo življenjsko pot sta stopila

ROMIH Franc iz jeklarne in PAJK Marjan iz valjarne I.

Zelimo jima mnogo družinske sreče!

NAŠI UPOKOJENCI

OCVIRK LEOPOLD, rojen 1. septembra 1921 v Štorah, sedaj v Celju, po poklicu strojevodja. Pred drugo svetovno vojno se je učil poklica, nato je nekaj časa delal. Avgusta 1944 je odšel v NOV, kjer je bil do osvoboditve. Aprila 1948 se je zaposlil v Železarni Štore, najprej v energet-

skem obratu, katerega sestavni del je bil tudi promet. Kot strojevodja na prometu je potem delal vse do 21. marca letos, ko je bil invalidsko upokojen.

MULEJ ANTON, rojen 17. 1. 1920 v Prožinski vasi, sedaj stanuje v Šentjanžu nad Štorami. Ze v otroški dobi si je moral sam

služiti kruh pri kmetih. V jeseni leta 1945 se je zaposlil v Železarni Štore, kjer je delal do odhoda v JLA leta 1947. Po odslužitvi kadrovskega roka se je ponovno zaposlil dne 8. 12. 1949 v naši delovni organizaciji — obratu valjarni, kjer je delal na raznih delovnih mestih vse do 31. 3. t. l., ko je bil starostno upokojen.

ZAHVALA

Dovolite, da se v imenu upokojenk Železarne Štore iskreno zahvalim sindikatu Železarne Štore za pozornost in darila, ki smo jih bile deležne ob prazniku dneva žena — 8. marcu.

Vilma Gračner
Upokojenka

OŽIR LADISLAV, rojen 17. 6. 1926 na Planini pri Sevnici, kjer še sedaj stanuje. Zaposlil se je prvič leta 1942 v Papirnici Gradkorn, nato je v glavnem delal po nekaj mesecev vsako leto v raznih podjetjih kot sezonski delavec. Dne 29. 4. 1960 pa se je zaposlil

v Železarni Štore v obratu livarne sive litine, nato je opravil izpit za žerjavovodjo in od leta 1964 dalje delal kot žerjavovodja v energetske obratu in to vse do 7. marca 1972, ko je bil invalidsko upokojen.

RATAJC LEOPOLD, rojen 13. 11. 1926 v Loki pri Žusmu, sedaj

stanuje v Sentilju pri Dramljah. V Železarni Štore se je zaposlil

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega moža in očeta ŠKANTE LJ ANTONA, se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so darovali vence in cvetje ter ga spremili na njegovi zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo sindikalni podružnici Železarne, upravi Železarne, obratu tehničnega sektorja SGE, kolektivu Osnovne šole, hišnim stanovanjem, družini Videc, pevcem ter vsem ostalim. Vsem iskrena hvala.

Zalujoča žena Marija in otroci

dne 9. 1. 1952 v obratu šamotarne, kjer je delal na raznih delovnih mestih in to vseskozi v tem obratu, tj. do 27. 3. 1972, ko je bil invalidsko upokojen.

SAVINC STANKO, rojen 2. 11. 1924 v Celju, sedaj stanuje v Tratni pri Grobelnem. Leta 1939 se je zaposlil pri privatniku, kjer

je delal do 15. 7. 1949, ko se je zaposlil v Železarni Štore — obratu valjarni. V tem obratu je delal na raznih delovnih mestih vse do 27. 3. 1972, ko je bil invalidsko upokojen.

ŠAH

Od 20. marca do 10. aprila je bilo izvedeno v celjskem šahovskem klubu sindikalno šahovsko prvenstvo občine Celje, katerega se je udeležilo 40 pet-članskih sindikalnih ekip. Ekipa so bile razdeljene v štiri jakostne skupine. V prvi jakostni skupini, kjer so bile najmočnejše ekipe s področja občine, je igrala tudi ekipa Železarne Štore, ki je dosegla solidno 4. do 5. mesto. Ekipa železarne je igrala v naslednji postavi: Karel Janežič, Boris ing. Nečemar, Ivo ing. Škerl, Albin Potočnik, Štefan Arzenšek in Miha Plahuta. V ekipi sta zelo dobro igrala Plahuta in Arzenšek, ki sta dosegla na svojih deskah po 83 % oziroma 72 % vseh možnih točk. Ostali igralci so bili solidni.

Ekipa so zbrale sledeče število točk: Ingrad 33,5, Klima 29, Kovičnotehna 27,5, EMO in Železarna po 27, Cinkarna 25,5, Aero 25, PTT 15,5, Izletnik 10 in Finomehanika 5 točk.

Organizacija tekmovanja, ki je bila zaupana celjskemu šahovskemu klubu, je bila dobro izvedena.

KADROVSKE VESTI

DELOVNO DOLŽNOST SO PREKRŠILI

Komisije za kršitev delovnih dolžnosti pri svetu metalurške, kovinske, vzdrževalnih obratov in skupnih služb so se v mesecu januarju in februarju 1972 sestale 8-krat in obravnavale 110 primerov kršitve delovnih dolžnosti.

V 4 primerih so bili kršitelji predlagani kadrovsko-socialnemu odboru s predlogom za izključitev iz delovne skupnosti;

v 12 primerih je bil kršiteljem izrečen zadnji javni opomin;

v 17 primerih je bil kršiteljem izrečen javni opomin;

v 50 primerih je bil kršiteljem izrečen najmilejši ukrep opomin;

v 15 primerih so bili kršitelji oproščeni krivde in odgovornosti, ker ni bilo razlogov za izrek ukrepov;

v 12 primerih je bil postopek ustavljen, ker so kršitelji pred dnevom obravnave prekinili delovno razmerje.

Hujše so prekršili delovno dolžnost:

— Predlagani kadrovsko-socialnemu odboru za izključitev iz delovne skupnosti:

1. FRAJTAG Ciril, valjarna II 13. decembra 1971 zapustil delovno mesto in se vrnil vinjen v obrat — predlagan kadrovsko-socialnemu odboru za izključitev iz delovne skupnosti.

2. POLJŠAK Ivan, jeklarna — 9. in 23. januarja 1972 ponovno neopravičeno izostal z dela — predlagan kadrovsko-socialnemu odboru za izključitev iz delovne skupnosti.

3. SKUTELJ Anton, jeklarna — 20. in 21. januarja 1972 ponovno neopravičeno izostal z dela — predlagan kadrovsko-socialnemu odboru za izključitev iz delovne skupnosti.

4. VIZJAK Jože, jeklarna — 18., 19. in 23. decembra 1972 neopravičeno izostal z dela — predlagan kadrovsko-socialnemu odboru za izključitev iz delovne skupnosti.

Kadrovsko-socialni odbor je na svoji seji dne 1. marca 1972 obravnaval predloge komisije za kršitev delovnih dolžnosti pri svetu metalurške enote in sprejel sklep, da se

— FRAJTAG Cirilu iz valjarne izreče zadnji javni opomin;

— SKUTELJ Antonu iz jeklarne izreče zadnji javni opomin;

— VIZJAK Jožetu iz jeklarne izreče zadnji javni opomin.

Z zadnjim javnim opominom:

1. POLJŠAK Ivan, jeklarna — 18. decembra 1971 ponovno neopravičeno izostal z dela — zadnji javni opomin.

2. VERDINEK Stanko, valjarna I — 11. decembra 1971 ponovno neopravičeno izostal z dela — zadnji javni opomin.

3. VREČKO Jože, valjarna I — 21. in 24. novembra 1971 neopravičeno izostal z dela — zadnji javni opomin.

4. ŽABERL Silvo, valjarna I — 18. decembra 1971 ponovno neopravičeno izostal z dela — zadnji javni opomin.

5. PISKULE Jože, energetski obrat — 15. novembra 1971 bil vinjen na delovnem mestu in ne-

primerno izpadel proti nadrejene-
mu — zadnji javni opomin.

6. CENE Vlado, obdelovalnica valjev I — 15., 16. in 17. decembra 1971 neopravičeno izostal z dela — zadnji javni opomin.

7. SENER Ivan, obdelovalnica valjev I — 15., 16., 17. in 18. decembra 1971 neopravičeno izostal z dela — zadnji javni opomin.

8. ARZENŠEK Vlado, livarna specialne litine — 24. in 25. januarja 1972 ponovno neopravičeno izostal z dela — zadnji javni opomin.

9. RABUZA Ivan, livarna valjev — 6. januarja ponovno neopravičeno izostal z dela — zadnji javni opomin.

10. BLATNIK Leopold, jeklarna — 28. januarja 1972 ponovno neopravičeno izostal z dela — zadnji javni opomin.

11. GORIŠEK Zdravko, valjarna I — 15. in 16. februarja 1972 ponovno neopravičeno izostal z dela — zadnji javni opomin.

12. BREČKO Vili, mehanična delavnica — 10. januarja 1972 ponovno neopravičeno izostal z dela — zadnji javni opomin.

Z javnim opominom

1. KOVAČIČ Albin, valjarna II — 17. decembra 1971 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

2. KOCMAN Vinko, valjarna II — 24. decembra 1971 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

3. REZMAN Rado, elektroplavž — 15. decembra 1971 samovoljno zapustil delovno mesto — javni opomin.

4. UŽMAH Anton, valjarna I — 15. decembra 1971 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

5. ŽVEGLIČ Ivan, valjarna I — 28. decembra 1971 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

6. GOVC Franc, livarna valjev — 15. novembra 1971 se neprimerno vedel in razgrajal v razbijalnici — javni opomin.

7. ROMIH Franc, livarna valjev — 15. 11. 1971 se neprimerno vedel in razgrajal v razbijalnici — javni opomin.

8. KOVAČ Milko, livarna valjev — 30. decembra 1971 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

9. LORGER Martin, livarna valjev — 16. in 18. septembra 1971 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

10. HOLLINGER Friderik, modelna mizarna — 28. decembra 1971 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

11. KOKOL Vinko, livarna valjev — 23. novembra 1971, 5. januarja 1972 in 17. januarja 1972 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

12. PEČEK Franc, livarna specialne litine — 9. decembra 1971 in 28. januarja 1972 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

13. ČREŠNAR Silvo, valjarna I — 5. novembra 1971 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

14. ZAJŠEK Janez, valjarna I — 17. januarja 1972 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

15. ŽAGAR Franc, valjarna II — 11. februarja, 16. februarja in

18. februarja neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

16. MRAVLJAK Ivan, aglomeracija — 27. decembra 1971 materialno opravljal svoje delo — javni opomin.

17. BRECL Franc, promet — 11. februarja 1972 ni posvečal dovolj pozornosti in je zaradi tega prišlo do poškodbe vrat v hali B-C valjarne II — javni opomin.
Iz pisarne pravne službe

KEGLJANJE

DRUŽINSKO PRVENSTVO ZA LETO 1972

Prvenstva se je udeležilo triin-
trideset članov, članic in starejših članov. Člani so imeli tri nastope po 200 lučajev, članice in starejši člani po 100 lučajev. Pri članih je osvojil prvo mesto Jože Sivka, ki je podrl 2518 kegljev, drugo mesto Anza Gračner z 2507 keglji in tretje mesto Franc Škoberne z 2479 keglji.

Pri članicah je osvojila prvo mesto Eva Ludvig z 1248 keglji, drugo mesto Magda Urh z 1235 keglji in tretje mesto Janja Marinc z 1233 keglji.

Pri starejših članih je osvojil prvo mesto Jože Gorjup s 1119 keglji.

Vsi zmagovalci so dobili v trajno last spominska darila.

OBČINSKO PRVENSTVO V KEGLJANJU 8×200

Končuje se prvi del tekmovanja v občinski ligi 8×200. Odigrali smo sedem kol, ki smo jih odločili v svojo korist.

Rezultati:

I. kolo: Ingrad 6662 kegljev — Kovinar 6736; II. kolo: Kovinar 6572 kegljev — Kovinotehna 6035; III. kolo: Libela 6086 kegljev — Kovinar 6559; IV. kolo: Kovinar 6670 kegljev — Aero II 6200;

V. kolo: Šoštanj 6837 kegljev — Kovinar 6915; VI. kolo: Toper 5970 kegljev — Kovinar 6561; VII. kolo: Žalec 6906 kegljev — Kovinar 6953.

V preostalih dveh kolih imamo še srečanje z ekipo Aera in ekipo Celja II.

Po doseženih rezultatih imamo vse možnosti da osvojimo v prvem delu tekmovanja prvo mesto.

RAZPIS

ZDRUŽENO PODJETJE SLOVENSKE ŽELEZARNE ŽELEZARNA STORE

razpisuje naslednje štipendije za šolsko leto 1972-73:

Štipendije za šolanje na srednjih šolah

- 4 štipendije za metalurško stroko
- 2 štipendiji za kemijsko stroko
- 4 štipendije za strojno stroko
- 4 štipendije za elektro stroko — jaki tok
- 6 štipendij za ekonomsko stroko
- 6 štipendij za upravno-administrativno stroko

Štipendije za študij na višjih šolah oz. za I. stopnjo visokih šol

- 4 štipendije za metalurško stroko
- 4 štipendije za strojno stroko
- 2 štipendiji za pravno smer
- 4 štipendije za študij organizacije dela
 - 2 štip. organizacijska
 - 2 štip. kadrovska smer
- 4 štipendije za visoko ekon.-komercialno šolo
 - 2 štip. splošna komercialna
 - 2 štip. finančna smer

Štipendije za študij na visokih šolah

- 5 štipendij na metalurški fakulteti
- 3 štipendije na strojni fakulteti
- 6 štipendij na ekonomski fakulteti
 - 2 splošna smer
 - 2 posl. organizacijska smer
 - 2 zunanja trgovina
- 1 štipendija na pravni fakulteti

ŽE ZAPOSLENIM ČLANOM DELOVNE SKUPNOSTI

Kadrovski sektor pripravlja in sprejema prijave za šolanje izven delovnega časa za naslednje poklice in za delovna mesta:

- 1. za poklic valjarja profilov
- 2. za poklic talilca pri metalurških pečeh
- 3. za poklic strojnega kaluparja
- 4. za delovno mesto žerjavovodje (odslužen vojaški rok)
- 5. za delovno mesto voznik viličarja (odslužen vojaški rok in šoferski izpit B kategorije)
- 6. za delovno mesto avtogeni rezalec
- 7. za delovno mesto žarilec

POGOJI ZA VPIS:

- 1. kandidat mora imeti najmanj 6 razredov osnovne šole
- 2. biti mora zdravstveno sposoben za opravljanje dela v navedenih poklicih
- 3. da ni starejši od 35 let (za delavce, ki že opravljajo dela v teh poklicih 1.—3. in si želijo pridobiti kvalifikacijo, starost ni omejena).

Informacije dobite v kadrovskem sektorju — oddelek za izobraževanje, kjer lahko oddate tudi prošnje, spričevala in potrdila o šoferskem izpitu.

ŠTORSKI ŽELEZAR. Glasilo delovnega kolektiva Železarne Store — Izhaja vsak mesec — Odgovorni in glavni urednik Stane Ocvirk — Urednik Rudolf Uršič — Uredniški odbor: dipl. ing. Janez Barborič, Friderik Jernejšek, Anton Mackošek, Rajko Markovič, Stane Ocvirk, Stane Sotler, Rudolf Uršič, dipl. ing. Niko Zakonjšek in Ivan Žmahar — Tisk: AERO kemična in grafična industrija Celje